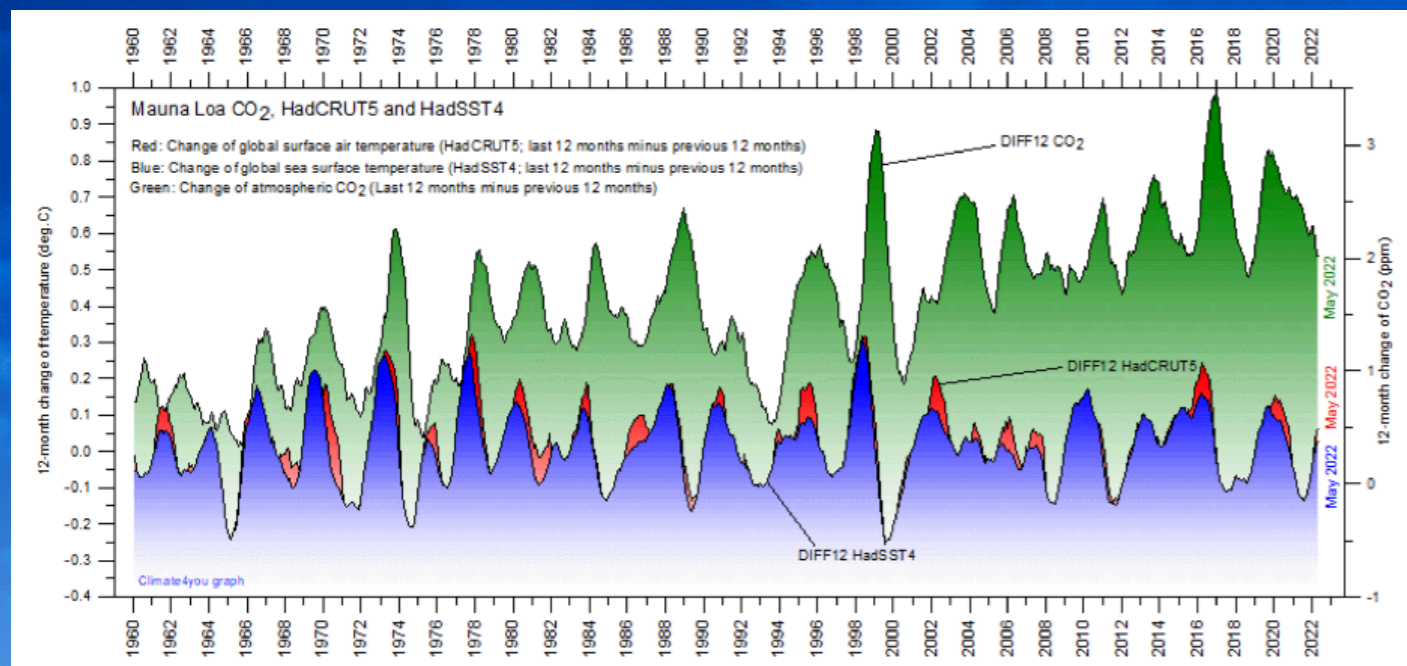

Observasjoner viser at temperaturen styrer CO₂-innholdet i atmosfæren. Variasjonen i havets temperatur styres av månefasene som gir en omrøring av kalde og varme områder i havvannet over en periode på 18,6 x (1/2, 1, 2, 3, 4...) år slik analysene til Beck og Yndestad viser. I tillegg kommer virkninger fra sol og planeter.

Diagrammet viser grønne topper fra 1960 til 2022 som repeteres med en viss tidsvariasjon, og med tydelige toppe i 1999 og 2017 som illustrerer perioden på 18,6 år. Figuren viser forskjellen i CO₂-mengde (grønn) i atmosfæren ved to tidspunkter med 12 måneders tidsforskjell. Dette er beregnet for hver måned siden 1960 på samme måte som blå havtemperatur og rød landtemperatur.

Intergovernmental Panel of Climate Change (IPCC) har fått i oppdrag å finne vitenskapelig begrunnelse for en hypotese om at det er våre CO₂-utslipp som styrer klimaet. Denne hypotesen ble grunnlaget for en internasjonal avtale i 1992, omtalt som **United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC)**. Hensikten med avtalen var å begrense oppvarming på grunn av klimaendring, og er undertegnet av 197 land. Hypotesen er fortsatt ikke bekreftet av noen vitenskapelig analyse eller observasjon.

Den vitenskapelige villfarelsen

Klimakrisen som offisielt budskap blir messet av generalsekretæren i WMO (**World Meteorological Organization**, Peter Taalas) og i FN (Antonio Guterres) på vegne av IPCC.

IPCC støtter seg til representanter fra regjeringene i medlemslandene. Det er disse som har ansvaret for å presentere forskningslitteratur og fremme sine konklusjoner som kan ha karakter av meningsmåling når vitenskapelige analyser divergerer fra hypotesen. Uten basis i vitenskap blåses enkeltsituasjoner ut av proporsjon til uakseptable og alarmerende dimensjoner.

Hypotesen om at CO₂ er årsaken til global oppvarming kan ikke bekreftes av noen vitenskapelig analyse. Havtemperaturen styrer CO₂-innholdet i atmosfæren slik Ole Humlum, Jan-Erik Solheim og Kjell Stordahl, observerte i 2012. Variasjonene styres også av månens presisjonsbevegelse med omrøring av kalde og varme havområder i perioder på 18,6x (1/2, 2, 3, 4...) år slik analysene til Ernst-Georg Beck og Harald Yndestad viser.

Utgivelse: august 2022

Med månedlige klimarapporter viser professor Ole Humlum fravær av klimakrise slik det omtales på nettstedet: climate4you.com. Klimaet er alltid dynamisk varierende uten å være i likevekt.

Vitenskapelige klimaanalyser:

1. bekrefter at atmosfæren CO₂-konsentrasjonen øker et år etter økende havtemperatur, og styres av månens presisjonsbevegelse med periode på 18,6 år.
2. bekrefter ikke at slik CO₂-økning gir global oppvarming.

KLIMAREALISTENE
klimarealistene.com

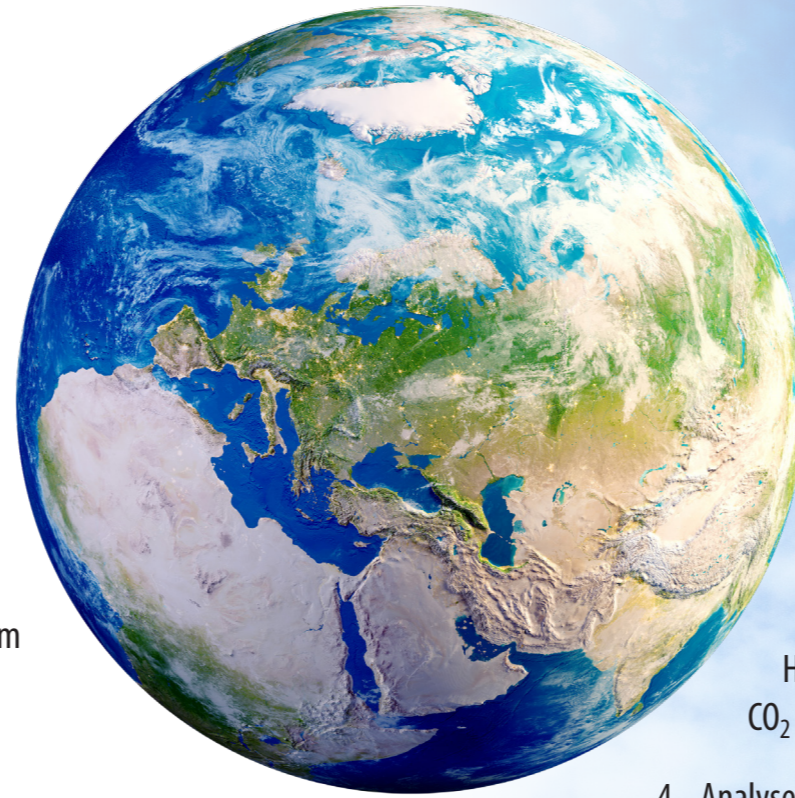
Arktis, Antarktis og Grønland

Jorda er en planet med en:

1. passende avstand fra solen som gir nok varme, slik at jordas 70 % vannoverflate gir et stabilt klima, og er den eneste planeten vi kjenner med levende organismer.
2. akse som gir svært forskjellig innstrålt varme ved ekvator og poler.
3. elliptisk bane som gir årstider med forskjellig lengde og varierende temperatur.
4. toveis varmestråling som er i balanse og endres kontinuerlig da jorda roterer på 24 timer.
5. varmefordeling ved luft- og havstrømmer som skaper sirkulære bevegelser mellom ekvator og polene der distribusjon av land, hav og høye fjell endrer disse bevegelsene.

Jordas historie beskrives ved at:

1. is dekker begge polene i perioder på omtrent 100 000 år, og utvides mot ekvator.
2. isen på Grønland forsvant under forrige mellomistid fra 125 000 til 115 000 år siden, og kom tilbake for 50 000 år siden.
3. solas egenskaper og avstanden fra jorda har periodiske variasjoner som fører til klimavariasjoner med perioder fra noen hundre til noen tusen år.
4. brå oppvarming stanset nedising for ca. 10 700 år siden og førte til 120 m havnivåstigning. Denne Holocene-perioden ble etterfulgt av svak nedkjøling for 3 000 år siden med 1–2 mm/år i havnivåstigning.
5. kortvarige varmeperioder med noen hundre års varighet har avbrutt denne avkjølingen.
6. etter den «lille istiden» fra 1350–1900 økte oppvarmingen på 1900-tallet med en mer aktiv sol fra 1923.
7. sola nå reduserer sin solflekkaktivitet og at kjøligere klima ventes.

Atmosfære og vann damp, men liten grunn til uro

1. Vitenskapelige miljø-analyser fra 2012 gir resultater fra 3 norske vitenskapsmenn (Humlum, Solheim og Stordahl) og i 2020 av en polsk og en gresk vitenskapsmann.
2. Allerede i 1990 publiserte Cynthia Kuo, Craig Lindberg og David J. Thomson sin kunnskap om samspill mellom temperatur og CO₂.
3. Observasjoner viser at CO₂-mengden i atmosfæren endres med et års forsinkelse. Dette bekreftes av artikkelstudier fra den tyske forskeren Ernst-Georg Beck i 2009. Han hadde tidligere funnet korrelasjonen mellom havtemperatur fra 1850–1960 og en CO₂ dataserie fra 1826–1960.
4. Analyse-resultatene viser at naturen slipper ut noe mer CO₂ enn det som absorberes og bekrefter av atmosfærens CO₂-konsentrasjon har økt siden 1950.
5. CO₂-mengden i atmosfæren var nesten like høy omkring 1940 som den var i 2010. Tidsdifferensen utgjør ca. 70 år, og er et resultat av 4 ganger 18,6 år som er perioden for vår månens presisjonsbevegelse.
6. Omtrent 83 % av jordas varmeutstråling (IR) absorberes av atmosfærens vann damp.
7. WMO unnlater å:
 - omtale at satellittmålinger viste strålingsbalanse for jorda fra år 2000.
 - peke på at værphenomenet El Niño var årsaken til de høyeste temperaturene i den senere oppvarmingsperioden fra 2013 til 2015, med en etterfølgende avkjøling fra år 2021.

Havet, en regulator for temperatur og gass

Temperaturen

1. Jordas solinnstråling absorberes ned til 200 meter dybde med et gjennomsnitt på 24 w/m².
2. Pålitelige temperaturdata for havet kom med introduksjon av Argo bøyedata i 2004. Den høyeste avviksverdien er målt til +0,30 °C i det øverste 100 meter sjiktet nær ekvator med størst solinnstråling, – og samtidig beroligende lavt.
3. Fra 100 meters dybde til 1 900 meter er avviksverdien omtrent null.

Havnivået

1. Havstigninger ute på havet har ingen konsekvenser idet øystater ikke merker noen kritisk stigning, flere har faktisk et lavere havnivå.
2. Jordas rikdom på tunge grunnstoffer som jern og magnesium gjenspeiles i havets buktninger opp og ned, bestemt av tyngdekraft og fordeling av disse tunge grunnstoffene i jordas indre kjerne.

Surhet og pH-verdien

1. Havet har en enorm kapasitet med sitt volum på 1,3 milliarder m³ som bidrar til å stabilisere surheten (pH-verdi).
2. Målinger av havets surhet er beheftet med stor usikkerhet idet endringer i pH kan nå hele 1,5 over døgnet der pH-skalaen strekker seg fra 1 til 14 med 7 som nøytralt. Mindre enn 7 regnes som surt og mer enn 7 er alkalisk.
3. WMO påstår likevel at midlere pH-verdi var 8,06 i 2020 og ville synke.
4. Organismer har gjennomlevd variasjoner som overgår Klimapanelets postulerte pH-verdier for år 2100.